

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ЧЕТИРИДЕСЕТ И ЧЕТВЪРТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

КОМИСИЯ ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	853 - 02 - 50
Дата	31 / 10 2018 г.

Допълнителен доклад към доклад вх. № 853-02-49 от 30.10.2018 г. относно законопроект за изменение и допълнение на Закона за корпоративното подоходно облагане, № 802-01-39, внесен от Министерския съвет на 11.10.2018 г., приет на първо гласуване на 18 октомври 2018г. 42 14

Проект!
Второ гласуване

По параграф 28 по вносител

Предложение на н.п. Менда Стоянова, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

1. Чл. 38, ал. 15 се изменя така:

„(15) С окончателен данък се облага брунтната сума на придобитите от физически лица, нерегистрирани като земеделски стопани, облагаеми доходи, получени под формата на държавни помощи, субсидии и друго подпомагане от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, от Европейския фонд за развитие на селските райони и от държавния бюджет.“

2. Точка 8 се изменя така:

В чл. 46, ал. 1 думите „11 и 12“ се заменят с „11, 12, 14 и 15“

3. В т. 16 от законопроекта в чл. 65 се създава буква „в“:

в) създава се ал. 14:

„(14) Данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 38, ал. 15 се удържа и внася от администратора на съответната помощ в срок до края на месеца, следващ тримесечието на придобиването на дохода.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за § 28, който става § 32:

§ 32. В Закона за данъците върху доходите на физическите лица (обн., ДВ, бр. 95 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 52, 64 и 113 от 2007 г., бр. 28, 43 и 106 от 2008 г., бр. 25, 32, 35, 41, 82, 95 и 99 от 2009 г., бр. 16, 49, 94 и 100 от 2010 г., бр. 19, 31, 35, 51 и 99 от 2011 г., бр. 40, 81 и 94 от 2012 г., бр. 23, 66, 100 и 109 от 2013 г., бр. 1, 53, 98, 105 и 107 от 2014 г., бр. 12, 22, 61, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 74, 75, 97 и 98 от 2016 г., бр. 58, 63 и 97 от 2017 г. и бр. 15 от 2018 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 22а:

а) алинея 3 се изменя така:

„(3) Данъчното облекчение се ползва до размера на сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 и при условие че съпругът/съпругата няма да ползва данъчното облекчение за съответната данъчна година.“;

б) създава се ал. 6:

„(6) Когато в нарушение на условието по ал. 3 и двамата съпрузи са ползвали данъчното облекчение, всяко от лицата дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение.“

2. В чл. 22в:

а) алинея 4 се изменя така:

„(4) Данъчното облекчение се ползва до размера на сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 и при условие че другият родител, съответно другият приемен родител, близък или роднина, няма да ползва намалението за съответната данъчна година. Когато размерът на данъчното облекчение е по-висок от сумата на годишните данъчни основи по чл. 17, разликата може да се ползва от другия родител, съответно от другия приемен родител, близък или роднина, чрез подаване на годишна данъчна декларация по чл. 50.“;

б) алинея 5 се отменя;

в) в ал. 6 думите „и когато представи писмена декларация по ал. 4 от другия родител“ се заличават;

г) създава се ал. 9:

„(9) Когато в нарушение на условието по ал. 4 пълният размер на данъчното облекчение е ползван от повече от едно лице, всяко от лицата по ал. 3 дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение.“

3. В чл. 22г:

а) алинея 4 се изменя така:

„(4) Данъчното облекчение се ползва до размера на сумата от годишните данъчни основи по чл. 17 и при условие че другият родител, съответно другият приемен родител, близък или роднина, няма да ползва намалението за съответната данъчна година. Когато размерът на данъчното облекчение е по-висок от сумата на годишните данъчни основи по чл. 17, разликата може да се ползва от другия родител, съответно от другия приемен родител, близък или роднина, чрез подаване на годишна данъчна декларация по чл. 50.“;

б) алинея 5 се отменя;

в) в ал. 6 думите „и когато представи писмена декларация по ал. 4 от другия родител“ се заличават;

г) създава се ал. 8:

„(8) Когато в нарушение на условието по ал. 4 пълният размер на данъчното облекчение е ползван от повече от едно лице, всяко от лицата по ал. 3 дължи частта от данъка, съответстваща на размера на ползваното облекчение.“

4. В чл. 23, ал. 2 накрая се добавя „включително когато декларацията се подава по реда на чл. 53, ал. 2, както и по реда на чл. 103 и 104 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс“.

5. В чл. 35 т. 2 се отменя.

6. В чл. 38 се създават ал. 14 и 15:

„(14) С окончателен данък се облага брутната сума на придобитите облагаеми парични и предметни награди от игри, от състезания и конкурси, които не са предоставени от работодател или възложител.

(15) С окончателен данък се облага брутната сума на придобитите от физически лица, нерегистрирани като земеделски стопани, облагаеми доходи, получени под формата на държавни помощи, субсидии и друго подпомагане от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, от Европейския фонд за развитие на селските райони и от държавния бюджет.“

7. Член 45 се изменя така:

„Издаване на документи за изплатен доход и удържан данък

Чл. 45. (1) При поискване от лицето работодателят издава служебна бележка по образец за изплатения през годината облагаем доход и за удържаните през годината данък и задължителни осигурителни вноски. Когато служебната бележка се издава от работодател по основното трудово правоотношение на работника или служителя към 31 декември на данъчната година, се посочва и данъкът, удържан или възстановен на лицето при определяне на годишния размер на данъка по реда на чл. 49.

(2) Обстоятелството, че работодателят не е работодател по основното трудово правоотношение към 31 декември на данъчната година, се установява с писмена декларация, предоставена от работника/служителя.

(3) При прекратяване на дейността на работодателите, които нямат правоприменик, служебните бележки по ал. 1 се издават от последния представляващ работодателя или от съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт, където са предадени разплащателните ведомости и приложенията към тях по реда на Кодекса за социално осигуряване.

(4) Предприятие или самоосигуряващо се лице по смисъла на Кодекса за социално осигуряване - платец на доходи по чл. 29 или 31, издава за изплатените доходи и удържания данък по реда на чл. 43 и 44 сметка за изплатени суми по образец, която предоставя на лицето, придобило дохода, или на упълномощено от него лице.

(5) При поискване от лицето предприятието или самоосигуряващото се лице, платец на доходи по чл. 29 или 31, издава служебна бележка по образец за изплатения през годината доход и за удържаните през годината данък и задължителни осигурителни вноски.

(6) Сметката за изплатени суми по ал. 4 и служебната бележка по ал. 5 не се издават в случаите по чл. 43, ал. 5.

(7) При поискване от лицето предприятието или самоосигуряващото се лице платец на доходи от други източници по чл. 35 издава служебна бележка по образец за изплатените през годината доходи и за удържания през годината данък.

(8) Служебните бележки по ал. 1, 5 и 7 се издават в 14-дневен срок от датата на поискването им.“

8. В чл. 46, ал. 1 думите „11 и 12“ се заменят с „11, 12, 14 и 15“

9. В чл. 48:

а) създава се нова ал. 5:

„(5) От определения по ал. 1 данък се приспада и данъчното облекчение по чл. 22д, ал. 2.“;

б) алинея 8 се изменя така:

„(8) Данъкът по ал. 1 и 2 се закръглява към всеки пълен лев след приспаданията по ал. 3 – 6, когато не се ползва отстъпка, или след ползването на отстъпка.“

10. В чл. 50:

а) в ал. 1, т. 3, буква „в“ думите „ал. 8 и ал. 13“ се заменят с „ал. 8, 13 и 14“;

б) алинея 4 се отменя.

11. В чл. 51 ал. 2 се изменя така:

„(2) Годишен отчет за дейността не подават лицата по ал. 1, които през данъчната година не са осъществявали дейност по смисъла на Закона за счетоводството.“

12. В чл. 53:

а) в ал. 1 думите „до 30 април“ се заменят с „от 10 януари до 30 април“;

б) в ал. 6 навсякъде думите „31 януари“ се заменят с „31 март“;

в) създава се ал. 7:

„(7) Годишната данъчна декларация на самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване се подава само по електронен път.“

13. В чл. 55 ал. 3 се изменя така:

„(3) В декларацията по ал. 1 не се посочва дължимият от работодателите данък за доходи от трудови правоотношения, за който се подава информация по ред и по начин, определени в наредба, издадена от министъра на финансите.“

14. В чл. 56:

а) в ал. 2 след думите „Предприятията – платци на доходи“ се добавя „както и самоосигуряващите се лица по смисъла на Кодекса за социално осигуряване“;

б) създава се ал. 3:

„(3) При заличаване/прекратяване на предприятието декларацията по чл. 55, ал. 1 се подава в срока и по реда за подаване на данъчната декларация по чл. 162 от Закона за корпоративното подоходно облагане. В същия срок се внасят и данъците, дължими по декларацията.“

15. В чл. 64, ал. 3 думите „справката по чл. 73, ал. 1“ се заменят със „справките по чл. 73“.

16. В чл. 65:

а) алинея 3 се изменя така:

„(3) Данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 38, ал. 3 се удържа и внася от предприятието - платец на дохода, в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което е извършено скритото разпределение на печалбата.“;

б) алинея 7 се изменя така:

„(7) Данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 38, ал. 8, 11 и 14 се удържа и внася от предприятието или от самоосигуряващото се лице - платец на дохода, в срок до края на месеца, следващ тримесечието, през което доходът е придобит от физическото лице.“

в) създава се ал. 14:

„(14) Данъкът по чл. 46 за доходите по чл. 38, ал. 15 се удържа и внася от администратора на съответната помощ в срок до края на месеца, следващ тримесечието на придобиването на дохода.“

17. В чл. 67 се създава ал. 6:

„(6) Дължимият данък по ал. 4 и 5 за доходи на починали лица в случаите по чл. 53, ал. 3, 4 и 5 се внася в едномесечен срок от датата, на която изтича срокът за подаване на годишната данъчна декларация от наследниците/заветниците.“

18. В чл. 73:

а) в ал. 1, в текста преди т. 1 след думите „изплатените през годината доходи“ се добавя „и за удържаните през годината данък и задължителни осигурителни вноски“;

б) в ал. 4 в изречение първо думите „15 март“ се заменят с „28 февруари“, а в изречение второ думите „прекръпяване с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност“ се заменят със „заличаване/прекръпяване“;

в) алинея 5 се изменя така:

„(5) Справката по ал. 1 се предоставя само по електронен път във формат и по ред, одобрени със заповед на изпълнителния директор на Националната агенция за приходите.“;

г) алинея 6 се изменя така:

„(6) Работодателите изготвят справка по образец за изплатените през годината облагаеми доходи по трудови правоотношения и за удържаните през годината данък и задължителни осигурителни вноски. В справката се включва и информацията, свързана с определянето на годишната данъчна основа и годишния данък по реда на чл. 49 за лицата, на които към 31 декември на данъчната година работодателят е работодател по основното трудово правоотношение.“;

д) създават се ал. 7 и 8:

„(7) Справката по ал. 6 се предоставя в срока и по реда на ал. 2, 4 и 5.

(8) При откриване на грешка в данните, предоставени за конкретно физическо лице по реда на предходните алинеи, след срока по ал. 4

задължените лица имат право да правят промени в тези данни в срок до 30 септември на годината, през която е предоставена информацията.“

19. В чл. 73а:

а) в ал. 5, изречение второ след думите „Информацията се предоставя“ се добавя „само по електронен път“;

б) в ал. 6 изречение второ думите „прекръпяване с ликвидация или с обявяване в несъстоятелност“ се заменят със „заличаване/прекръпяване“.

20. В чл. 81а, ал. 1 изречение първо се изменя така:

„Лице - платец на доход, което при поискване не издаде и не предостави на лицето, придобило дохода, образците по чл. 45, се наказва с глоба или с имуществена санкция в размер до 250 лв., освен ако не подлежи на по-тежко наказание.“

21. В § 1 от допълнителните разпоредби:

а) точка 28 се изменя така:

„28. „Упражняване на занаят“ е производството на изделия или предоставянето на услуги, осъществявани от физическо лице, упражняващо занаят по реда на Закона за занаятите, което не е регистрирано като едноличен търговец.“;

б) в т. 62 числото „30“ се заменя със „100“.

По параграф 35 по вносител.

Предложение на н.п. Румен Гечев, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

§В чл. 58, ал. 4:

1. Създава се ново изречение второ:

„В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява, след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено „Пътна полиция“ по месторегистрация на превозното средство.“

2. Досегашното изречение второ става изречение трето.

Комисията подкрепя предложението.

Предложение на н.п. Йордан Цонев, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС:

§В чл. 54 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 3 т. 5 се изменя така:

„5. са налице основания за прилагането на ал. 4а.“

2. В ал. 4 след думите „по ал. 1“ се добавя „и 4а“

3. Създават се ал. 4а и 4б:

„(4а) В едномесечен срок от сключване на договор за финансов лизинг собствениците на превозни средства, предоставени за ползване въз основа на договор за финансов лизинг декларират пред общината по настоящ адрес, съответно седалище на лизингополучателя притежаваните от тях превозни

средства и уведомяват общината по седалището си за прилагането на ал. 3, т. 5. Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация по настоящия адрес, съответно седалището на лизингополучателя, въз основа на декларацията и се съобщава на лизингодателя. Лизингодателят не дължи данък върху превозното средство в общината по седалището си. При промяна на лизингополучателя, лизингодателят в едномесечен срок уведомява общините по настоящ адрес, съответно седалище на предходния и на настоящия лизингополучател.

(4б) При промяна на настоящ адрес, съответно седалище в случаите по ал. 4а, лизингополучателят уведомява лизингодателя в едномесечен срок за настъпилата промяна. Лизингодателят в едномесечен срок от полученото уведомление от лизингополучателя, декларира пред общините по предходен настоящ адрес и настоящия адрес, съответно седалище на лизингополучателя за настъпилата промяна. В случаите, когато промяната в настоящия адрес е в рамките на една община, лизингополучателя не уведомява лизингодателя и декларация за настъпилата промяна не се подава от лизингодателя.

4. В ал. 5 след думите „превозни средства“ се добавя „или лизингополучателите“.

5. Член 61 се изменя така:

„Чл. 61 (1) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 - в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

(2) Алинея 1 не се прилага за превозните средства, предоставени за ползване въз основа на договор за финансов лизинг, като в този случай данъкът се внася в приход на бюджета на общината по настоящия адрес, съответно седалището на лизингополучателя.“

Комисията подкрепя предложението.

Комисията подкрепя по принцип текста на вносителя и предлага следната редакция за § 35, който става § 39:

§ 39. В Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 117 от 1997 г.; изм. и доп., бр. 71, 83, 105 и 153 от 1998 г., бр. 103 от 1999 г., бр. 34 и 102 от 2000 г., бр. 109 от 2001 г., бр. 28, 45, 56 и 119 от 2002 г., бр. 84 и 112 от 2003 г., бр. 6, 18, 36, 70 и 106 от 2004 г., бр. 87, 94, 100, 103 и 105 от 2005 г., бр. 30, 36 и 105 от 2006 г., бр. 55 и 110 от 2007 г., бр. 70 и 105 от 2008 г., бр. 12, 19, 41 и 95 от 2009 г., бр. 98 от 2010 г., бр. 19, 28, 31, 35 и 39 от 2011 г.; Решение № 5 на Конституционния съд от 2012 г. - бр. 30 от 2012 г.; изм. и доп., бр. 53, 54 и 102 от 2012 г., бр. 24, 30, 61 и 101 от 2013 г., бр. 105 от 2014 г., бр. 14, 35, 37, 79 и 95 от 2015 г., бр. 32, 43, 74, 80 и 97 от 2016 г. и бр. 88, 92, 96, 97 и 99 от 2017 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 10, ал. 1 думите „сгради и поземлени имоти“ се заменят с „поземлени имоти, сгради и самостоятелни обекти в сгради“.

2. В чл. 12, ал. 1 и 2 след думите „вещно право“ се добавя „на ползване“.

3. В чл. 14:

а) в ал. 1 думите „или придобитите по друг начин имоти“ се заменят със „сгради и постройки, които не подлежат на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията“, а думите „съответно носителят на ограниченото вещно право“ се заличават;

б) създават се нови ал. 2 и 3:

„(2) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за новопостроените сгради, подлежащи на въвеждане в експлоатация по реда на Закона за устройство на територията. Необходимите данни за определяне на данъка на новопостроените сгради и/или на самостоятелни обекти в тях се предоставят на служителите по чл. 4, ал. 1 от възложителя на строежа след завършването на сградата в груб строеж по образец, определен от министъра на финансите.

(3) Не се подават данъчни декларации за облагане с годишен данък за имотите и ограничените вещни права, придобити по възмезден или безвъзмезден начин по раздел трети от тази глава.

в) досегашната ал. 2 става ал. 4 и се изменя така:

„(4) За новопостроен или придобит по друг начин имот или ограничено вещно право на ползване в срока по ал. 1 предприятията подават информация за отчетната стойност и други обстоятелства, имащи значение за определянето на данъка.

г) досегашната ал. 3 става ал. 5 и в нея думите „При промяна на някое“ се заменят с „При преустройство и при промяна на предназначението на съществуваща сграда или на самостоятелен обект в сграда, както и при промяна на друго.

д) досегашната ал. 4 става ал. 6 и в нея се създава изречение второ: „В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1 от наследниците или заветниците, след изтичането на срока по чл. 32 служителят по чл. 4, ал. 1 образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.“

е) досегашната ал. 5 става ал. 7.

ж) създава се ал. 8:

„(8) Не се изисква подаване на данъчна декларация, когато промяната в обстоятелствата, имащи значение за определяне на данъка са удостоверени от общината в случаите на търпимост на строежите, в изпълнение на Националната програма за енергийна ефективност на многофамилни жилищни сгради или в качеството ѝ на възложител по Закона за устройство на територията. Служител от общинската администрация отразява служебно настъпилите промени в техническите характеристики на имота.“

4. В чл. 15:

а) в ал. 1 думите „или е започнало използването им“ се заличават.

б) в ал. 2 думата „имота“ се заменя със „собствеността на имота или при учредяване на ограничено вещно право на ползване“.

в) създават се ал. 3, 4, 5, 6 и 7:

„(3) Завършването на сграда или на част от нея се установява с удостоверение за въвеждане в експлоатация или разрешение за ползване,

издадени по реда на Закона за устройство на територията, както и с удостоверение по чл. 54а, ал.3 от Закона за кадастъра и имотния регистър.

(4) Органите, издаващи документите по ал. 3, предоставят служебно по един екземпляр от тях на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от издаването им.

(5) Данъкът по ал. 1 се дължи и в случаите, когато в двегодишен срок от завършването на сградата в груб строеж, съответно - в едногодишен срок от съставяне на констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията, сградата не е въведена в експлоатация или не е издадено разрешение за ползване.

(6) Лицето, упражняващо строителен надзор, или техническият ръководител - за строежите от пета категория, предоставя екземпляр от съставения констативен акт по чл. 176, ал. 1 от Закона за устройство на територията на данъчната служба на общината в едноседмичен срок от съставянето му.

(7) Завършването на сградата в груб строеж се установява по реда на чл. 181, ал. 2 от Закона за устройство на територията. Обстоятелствата по ал. 5 се установяват с констативен акт, съставен от служители на общината. Актът се съобщава на данъчно задълженото лице, което може да оспори констатациите в акта в 7-дневен срок от уведомяването.“

5. В чл. 18, ал. 1 в изречение първо накрая се добавя „и предоставената служебно информация по чл. 15, ал. 4, 6 и 7 и чл. 51, ал. 1“.

6. Член 22 се изменя така:

„Чл. 22. Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 размера на данъка:

1. за недвижимите имоти, с изключение на недвижимите имоти по т. 2, в граници от 0,1 до 4,5 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот;

2. за жилищни имоти, разположени на територията на населено място или селищно образувание, включени в Списъка на курортите в Република България и определяне на техните граници, приет с Решение на Министерския съвет № 153 от 24 февруари 2012 г., които за съответната година не са основно жилище на данъчно задълженото лице, не са отдадени под наем и не са регистрирани като места за настаняване по смисъла на Закона за туризма, в граници, както следва:

а) от 5 до 7 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот- за имотите, разположени в балнеолечебни, климатични планински и климатични морски курорти от национално значение, включени в списъка по т. 2;

б) от 4,5 до 6 на хиляда върху данъчната оценка на недвижимия имот- за имотите, включени в списъка по т. 2, извън тези по буква „а“.

7. В чл. 23 думите „по чл. 14, ал. 1 и 4“ се заличават.

8. В чл. 25 се създава ал. 3:

„(3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по

чл. 22, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.“

9. В чл. 37:

а) досегашният текст става ал. 1.

б) създава се ал. 2:

„(2) На основата на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по ал. 1, служителят в общинската администрация определя дължимия годишен данък и го съобщава на всеки наследник или заветник.“

10. В чл. 46, ал. 3 думите „по чл. 14, ал. 1“ се заменят с „на задълженото лице, както и въз основа на данните за облагаемия имот, предоставени по реда на чл. 18“.

11. В чл. 49 ал. 3 и 4 се отменят.

12. В чл. 50:

а) досегашният текст става ал. 1 и в нея думите „е платен данъкът по тази глава“ се заменят със „са платени данъците по тази глава за имуществото, което е предмет на сделката или действието“;

б) създава се ал. 2:

„(2) В случаите на ал. 1 установяването от нотариуса на платения данък върху превозното средство - предмет на сделката, се извършва със:

1. проверка чрез автоматизиран обмен на данни със системата за обмен на информация, поддържана от Министерството на финансите в изпълнение на чл. 5а при посредничеството на информационната система на Министерството на вътрешните работи, или със

2. предоставяне на издаден или заверен от общината документ, при условие, че съответната община не е осигурила непрекъснат автоматизиран обмен по т. 1.“

13. В чл. 51:

а) създава се нова ал. 2:

„(2) Нотариусите в 7-дневен срок от извършване на сделката уведомяват съответната община за прехвърлените вещни права върху недвижимите имоти и превозните средства, като предоставят информация за размера на заплатения данък по чл. 49, ал. 2 и основата, върху която е определен.“;

б) досегашните ал. 2 и 3 стават съответно ал. 3 и 4.

в) създава се ал. 5:

„(5) В едномесечен срок от получаване на уведомлението по ал. 1 служителят в общинската администрация определя годишния данък за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел и уведомява данъчно задължените лица.“

14. В чл. 54:

а) ал. 3 т. 5 се изменя така:

„5. са налице основания за прилагането на ал. 4а.

б) в ал. 4 изречение първо след думите „по ал. 1“ се добавя „и ал. 4а“.

в) създават се ал. 4а и 4б:

„(4а) В едномесечен срок от сключване на договор за финансов лизинг собствениците на превозни средства, предоставени за ползване въз основа на договор за финансов лизинг декларират пред общината по настоящ адрес, съответно по седалището на лизингополучателя, притежаваните от тях превозни средства и уведомяват общината по седалището си за прилагането на ал. 3, т. 5. Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация по настоящия адрес, съответно по седалището на лизингополучателя, въз основа на декларацията и се съобщава на лизингодателя. Лизингодателят не дължи данък върху превозното средство в общината по седалището си. При промяна на лизингополучателя, лизингодателят в едномесечен срок уведомява общините по настоящ адрес, съответно по седалището на предходния и на настоящия лизингополучател.

(4б) При промяна на настоящ адрес, съответно седалище в случаите по ал. 4а, лизингополучателят уведомява лизингодателя в едномесечен срок за настъпилата промяна. Лизингодателят в едномесечен срок от полученото уведомление от лизингополучателя, декларира пред общините по предходен настоящ адрес и по настоящия адрес, съответно по седалището на лизингополучателя за настъпилата промяна. В случаите, когато промяната в настоящия адрес е в рамките на една община, лизингополучателят не уведомява лизингодателя и декларация за настъпилата промяна не се подава от лизингодателя.

г) в ал. 5 след думите „превозни средства“ се добавя „или лизингополучателите“.

15. В чл. 55:

а) алинея 1 се изменя така:

„(1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т годишният данък се състои от два компонента - имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т. 1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т. 2

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = C_{kW} \times K_{gp},$$

където:

C_{kW} е частта от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, която се определя от мощността на двигателя и размера на данъка, определен от общинския съвет с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници:

- а) до 55 kW включително - от 0,34 до 1,20 лв. за 1 kW;
- б) над 55 kW до 74 kW включително - от 0,54 до 1,62 лв. за 1 kW;
- в) над 74 kW до 110 kW включително - от 1,10 до 3,30 лв. за 1 kW;
- г) над 110 kW до 150 kW включително - от 1,23 до 3,69 лв. за 1 kW;
- д) над 150 kW до 245 kW включително - от 1,60 до 4,80 лв. за 1 kW;
- е) над 245 kW - от 2,10 до 6,30 лв. за 1 kW;

Кгп е коригиращ коефициент за годината на производство на автомобила в следните размери:

Брой на годините от годината на производство, включително годината на производство	Коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. Екологичният компонент се определя от общинския съвет в зависимост от екологичната категория на автомобила с наредбата по чл. 1, ал. 2 в следните граници:

Екологична категория	Коефициент
без екологична категория, с екологични категории "Евро 1" и „Евро 2"	1,10-1,40
"Евро 3"	1,00-1,10
"Евро 4"	0,80-1,00
"Евро 5"	0,60-0,80
"Евро 6" и "EEV"	0,40-0,60

б) в ал. 2 в текста преди т. 1 думите „леки автомобили“ се заменят с „леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т“;

в) алинея б се изменя така:

„(б) Общинският съвет определя с наредбата по чл. 1, ал. 2 данъка за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 т, но не повече от 12 т, в размер от 10 до 30 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.“;

г) създава се ал. 14:

(14) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство се приема, че превозното средство е без екологична категория.

16. В чл. 58, ал. 4 се създава ново изречение второ: „В случаите на обявено за издирване превозно средство регистрацията се прекратява, след подадено писмено заявление от собственика в съответното звено „Пътна полиция“ по месторегистрация на превозното средство“, а досегашното изречение второ става изречение трето.

17. В чл. 59:

а) алинея 1 се отменя;

б) алинея 2 се изменя така:

„(2) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория „Евро 4“ данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от „Евро 4“ – с 60 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 3 данък.“;

в) алинея 3 се изменя така:

„(3) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "ЕЕV" – с 50 на сто намаление от определения по чл. 55, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.“;

г) алинея 5 се изменя така:

(5) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1 няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

18. Член 61 се изменя така:

„Чл. 61. (1) Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 - в приход на общината по регистрацията на превозното средство.“

(2) Алинея 1 не се прилага за превозните средства, предоставени за ползване въз основа на договор за финансов лизинг, като в този случай

данъкът се внася в приход на бюджета на общината по настоящия адрес, съответно по седалището на лизингополучателя.“

19. В чл. 67:

а) Алинея 13 се изменя така:

„(13) Обстоятелствата, които имат значение за изчисляване на размера на таксата за битови отпадъци по ал. 12, както и всяка тяхна промяна, могат да бъдат установявани служебно и/или чрез подаване на декларация от лицата по чл. 64 и чл. 67, ал. 15 по образец, ред и срок, определени в наредбата по чл. 9.

б) Алинея 14 се отменя.

20. В приложение № 2, в чл. 8, ал. 1:

а) формулата в текста преди т. 1 се изменя така:

„ $K_x = 1 + k_{k_1} + k_{k_2}$ “;

б) точка 3 се отменя.

21. В приложение № 4 към глава втора, раздел VI т. 21 се отменя.

22. В Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 101 от 2013 г.; изм., бр. 105 от 2014 г., бр. 95 от 2015 г., бр. 97 от 2016 г. и бр. 88 от 2017 г.) в § 13, ал. 1 от заключителните разпоредби думите „31 декември 2019 г.“ се заменят с „31 декември 2021 г.“.

23. В Закона за изменение и допълнение на Закона за местните данъци и такси (обн., ДВ, бр. 88 от 2017 г.) в преходните и заключителни разпоредби се правят следните изменения:

а) В § 16:

аа) в ал. 1 думите „за 2020 г.“ и „31 януари 2020 г.“ се заменят съответно със „за 2022г.“ и „31 януари 2022г.“;

бб) в ал. 2 думите „За 2020 г.“ се заменят със „За 2022г.“;

б) Параграф 17 се изменя така:

§ 17. За определяне на броя на ползвателите на услугите в имота по чл. 62 от Закона за местните данъци и такси за 2022 година, Националното сдружение на общините в Република България съвместно с Председателя на Националния статистически институт:

1. изготвят предложение за включване като обекти на преброяване и броя на ползвателите на услугите в имота при преброяването на населението и жилищния фонд в Република България през 2021 г;

2. определят със съвместен акт реда, начина и срока за предоставянето, от страна на Националния статистически институт на съответната община, на данни от преброяването относно броя на ползвателите на услугите в имота.

в) В § 20 думите „31 март 2019 г.“ се заменят с „31 март 2021 г.“

г) В § 21 думите „1 януари 2020 г.“ се заменят с „1 януари 2022г.“

Предложение на н.п. Йордан Цонев, направено по реда на чл. 83, ал. 5, т. 2 от ПОДНС за създаване на нов § 70 в ПЗР:

Да се създаде нов § 70, а досегашния § 70 в редакция на комисията да стане § 71.

§ 70. (1) В срок до 10 януари 2019 г. лизингодателите уведомяват общината по седалището си, като подават коригираща декларация по чл. 54, ал. 4, както и общините по настоящ адрес, съответно седалище на лизингополучателите, като подават декларации по реда на чл. 54, ал. 4а, за превозните средства, предоставени за ползване въз основа на действащите към 31 декември 2018 г. договори за финансов лизинг. В декларациите се посочват идентификационни данни за лизингополучателя, включително за настоящ адрес, съответно седалище на лизингополучателя, както и регистрационен и идентификационен номер на превозното средство.

(2) Размерът на данъка за превозните средства по ал. 1 се определя по реда на чл. 54, ал. 4а от служител на общинската администрация по настоящия адрес, съответно седалището на лизингополучателя, и се съобщава на лизингодателя.

Комисията подкрепя предложението.

Комисията предлага да се създаде нов § 70:

§ 70. (1) В срок до 10 януари 2019 г. лизингодателите уведомяват общината по седалището си, като подават коригираща декларация по чл. 54, ал. 4 от Закона за местните данъци и такси, както и общините по настоящ адрес, съответно по седалището на лизингополучателите, като подават декларации по реда на чл. 54, ал. 4а от същия закон за превозните средства, предоставени за ползване въз основа на действащите към 31 декември 2018 г. договори за финансов лизинг. В декларациите се посочват идентификационни данни за лизингополучателя, включително за настоящ адрес, съответно седалище на лизингополучателя, както и регистрационен и идентификационен номер на превозното средство.

(2) Размерът на данъка за превозните средства по ал. 1 се определя по реда на чл. 54, ал. 4а от Закона за местните данъци и такси от служител на общинската администрация по настоящия адрес, съответно по седалището на лизингополучателя, и се съобщава на лизингодателя.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО БЮДЖЕТ И ФИНАНСИ:**

МЕНДА СТОЯНОВА